

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 18

Presidència
de l'Honorable Sr. Óscar Fidalgo i Bestard

Sessió celebrada dia 27 de setembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2944/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cobertura en sanitat animal. 238

2) RGE núm. 2945/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a liquidació de Carn Illa. 241

II. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 6719/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al preu dels hidrocarburs a les Illes Balears. 245

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions?

EL SR. TORRES I CARDONA:

Josep Torres substitueix Virtudes Marí.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Marga Prohens substitueix Llorenç Galmés.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Passam idò al primer de l'ordre del dia d'avui, relatiu al debat de les preguntes amb RGE núm. 2944 i 2945/12.

Assisteix a la sessió l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori Sr. Gabriel Company i Bauzá, acompanyat de la Sra. Olivia Cortés, cap de gabinet, Sr. Llorenç Rigo, secretari general adjunt, Jaime Olascoaga, assessor tècnic i Noemi Vila gerent de l'IBABSA.

I.1) Pregunta RGE núm. 2944/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cobertura en sanitat animal.

Per formular la primera pregunta RGE núm. 2944/12, relativa a cobertura en sanitat animal, intervé el diputat del Grup Parlamentari Socialista Sr. Cosme Bonet i Bonet, per un temps com vostè sap de deu minuts. Té vostè la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President i enhorabona per la part que li toca. Benvingut, Sr. Conseller i també tots els seus acompanyants. Sempre s'agraeix que l'Executiu vengui aquí a contestar les preguntes que li referim des del legislatiu.

Bé, aquesta és una pregunta senzilla que és perfectament entenedora en la seva redacció, tot i que possiblement no estiguem d'acord en què sigui necessari fer aquesta pregunta. Nosaltres tenim els nostres dubtes i per això la hi formulam. I la hi formulam arran de tot un seguit d'informacions que ens han transmès tant des de la conselleria, que han aparegut a la premsa, hem parlat amb diferents persones d'aquest entorn. Ens centrarem més en allò que és l'IBABSA, l'Institut Balear de Biologia Animal, aquesta societat que entre les seves competències en recull una d'important, desenvolupament de campanyes de sanitat animal. Per tant, d'alguna manera és dins el sector públic instrumental, dependent de la Conselleria d'Agricultura i més important en aquest aspecte. Si haguéssim de fer una mica d'història sabem que l'IBABSA va començar sent un centre d'inseminació per al ramat boví, però que els anys vuitanta amplia les seves competències i les seves funcions, mitjançant programes de sanejament ramader fonamentalment.

Nosaltres, el 10 d'abril i després de les informacions aparegudes en premsa i el contacte que havien tengut amb el Col·legi de Veterinaris, sobre el fet que s'haguessin retirat de les feines que feien, dependent de la Conselleria d'Agricultura, fins uns 50 manescals que feien controls sanitaris, en funció dels retalls que s'estan aplicant des del Govern a les distintes conselleries, nosaltres varem formular una pregunta escrita, com segurament sap el conseller o els seus assessors, sobre les campanyes de seguretat animal, després que es rompessin les converses o els contactes amb el Col·legi de Veterinaris, i se'ns va contestar que això es faria a partir d'ara a través dels manescals de la conselleria, els manescals de l'IBABSA. Nosaltres varem demanar quins eren aquests manescals i ens varen passar una relació de 17 persones, que són les que la conselleria considerava propis..., exactament "relació de manescals que considera propis de l'IBABSA i de la Direcció General de Medi Rural i Marí" i la resposta va ser aquestes 17 persones, 17 manescals que són els mateixos que s'ocupaven de l'encefalopatia espongiforme bovina; 15 manescals de la malaltia d'Aujeszky, 17 manescals per a la brucel·losi, tuberculosi del vacum i oví. Aquestes varen ser les respostes que varem obtenir en aquell moment de la Conselleria d'Agricultura.

A més, varem insistir també preocupats sobre aquesta qüestió, preocupació que crec que és natural per part dels que hem de seguir aquests temes, per la reducció de pressuposts. És un tema que ja hem esmentat en alguna altra ocasió en aquesta comissió, perquè es produïa una baixada en les previsions de pressupost del 2012, respecte del pressupost de 2010, que és el darrer de referència, ja que el 2011 es va prorrogar, per a brucel·losi, tuberculosi, leucosi i peripneumònia de 380.325 euros havia baixat a un pressupost de 122.678; per al tractament de l'encefalopatia espongiforme bovina s'havia reduït de 112.664 a 56.720, també s'havia baixat en el cas, molt menys, el pressupost previst per a Aujeszky, pesta porcina africana, pesta porcina clàssica, malaltia vesicular porcina i també havia baixat la salmonel·la, tot i que en quantitats clarament inferiors.

De tota manera, aquest fet només fa abundar en la nostra preocupació sobre el fet que les retallades puguin afectar, efectivament, de tot aquest sistema de sanitat animal que té la conselleria. I no només això, després algunes informacions aparegudes en premsa i que ens veïm obligats a citar, com una de març en aquest cas, però bé, parlava de les granges que esperaven les vacunes des de feia dos mesos. Per tant, s'estava retardant tota la feina que se feia fins el moment. I no només això, també preocupats per una malaltia nova que s'havia descobert, de la qual afortunadament no hi ha hagut cap brot aquí, varem fer tot un seguit de preguntes i fins i tot de proposicions no de llei en aquesta mateixa comissió, a la qual el diputat que va parlar en nom del Partit Popular ens va donar una extensa informació sobre les campanyes, bàsicament informatives, sobre com s'estava tractant aquest virus anomenat Malemberg, i bé, després nosaltres varem voler tenir més informació sobre aquesta qüestió, que ens han remès per escrit sobre aquestes informacions que han transmès, etc. El diputat que va fer de portaveu en aquell moment conclouia que "la seguretat alimentària de la nostra ramaderia i de la ciutadania està plenament garantida". Nosaltres també voldríem que la conclusió fos aquesta.

De totes maneres certament ens veim un poc obligats a fer aquesta pregunta perquè les informacions que ens arriben i que transmet aquest govern és que s'han de continuar fent retalls, s'han d'aprofundir en aquests retalls, no sabem exactament encara en quina mesura afectaran la gestió de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, però precisament per això ens agradaria que el Sr. Conseller ens contestés a la pregunta que li formulàvem, que, repetesc, crec que té una formulació ben senzilla i ben clara, si creu vostè suficient la cobertura en matèria de sanitat animal que s'està donant actualment i per quins motius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Li contesta el Sr. Company i Bauzá per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Bonet. Efectivament, si creu suficient que la cobertura en matèria de sanitat animal està actualment així com toca, creim que és suficient? Li he de contestar que sí, que a dia d'avui creim que la cobertura que s'està donant des de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori és suficient, totalment suficient.

Jo crec que de vegades es confonen els termes de seguretat alimentària i de control sanitari de la cabana ramadera, amb una menor contractació de veterinaris. Ja varem tenir oportunitat dia 3 de maig de debatre tot això el Sr. Bonet i jo. Allò que compartim totalment, només faltaria, són les ganes de què hi hagi els controls possibles i sobretot, donar les màximes garanties sanitàries a aquesta comunitat. Convindrem que el risc zero no existeix. Per tant, si vostè em diu, és suficient? Això és subjectiu, són suficients els metges que tenim, són suficients els professors, són suficients les xarxes de clavegueram? Mai no seria suficient, però sí estam dins una postura lògica que allò que tenim, sense cap dubte en la situació en què estam, ens basta.

Aquí hi han entrat més coses que també vostè ha esmentat que no tenen a veure amb allò que és la garantia sanitària i és la pèrdua de determinats estatuts que ha tengut determinada gent durant tot un seguit d'anys. Parlam d'IBABSA i vostè sap perfectament de què parlam. Parlam que aquí hi havia unes infraestructures sobredimensionades per les feines que s'estaven fent des de fa molt de temps i darrerament a més s'havien acabat de dimensionar.

Però aquí, per entendre per què nosaltres podem fer determinades reestructuracions i dimensionar molt millor l'empresa, hem de parlar de les diferents malalties que tenim. Nosaltres a nivell de sanitat animal, la comunitat autònoma es va declarar oficialment indemne de brucel·losi ovina i caprina l'any 2000, gràcies a tota una feina feta durant els darrers vint anys. Bé, quan ens passa això, entram dins un nou estatus, el nou estatus és que la normativa estatal i comunitària ens diu que mentre no estigues indemne has de fer un seguit de controls, actuacions en el moment en què passes a estar indemne es

rebaixen bastant les necessitats de feines a haver de fer i per tant, també les disponibilitats de gent a haver-hi de fer.

Això ens va representar que passam a analitzar el cent per cent de les explotacions ovines i de cabrum l'any 2009, a només haver d'analitzar, perquè així ho diu la normativa estatal i europea, una tercera part de les explotacions l'any 2011. Automàticament això ens fa alliberar molts de recursos humans. Jo no vull entrar a veure com aquests darrers anys s'havien contractat determinats recursos, recursos humans, veterinaris i que com bé vostè ha dit feien unes feines que no estaven en nòmina d'IBABSA, però sí feien un seguit de feines i de fet, d'aquells darrers anys hi ha hagut un seguit de recomanacions a través d'inspeccions laborals, que ens han dit que així com estava no s'hi podia continuar. Per tant, també s'han hagut de prendre determinades mesures.

Una de les malalties, l'EB, la famosa encefalopatia espongiforme bovina, el nombre de mostresjos exigits pel ministeri ha disminuït considerablement, a causa de l'augment progressiu de l'edat de mostreig produït en els darrers anys, es veu que quan hi va haver la famosa malaltia, se varen posar 12 mesos d'edat dels animals, després varen passar a 24, etc., tot això després s'ha suavitzant.

Quant a l'Aujeszky, que és una malaltia del porcí, tenim les illes de Menorca, Eivissa i Formentera que estaven declarades oficialment indemnes des de l'any 2010 també. Això implica que des de l'any 2010 no es vacuna i es revisen, de tres mostresjos que n'hi havia, només a un. Clar què feim nosaltres? Hi ha dues maneres, una, s'havia d'haver iniciat en el nostre entendre molt abans, quan això es dona, ja s'havien d'haver pres l'any 2010 les mesures per adaptar l'estructura d'aquesta empresa a les necessitats que realment té l'empresa. I creim que no es va fer.

Per tant, aquí hi ha un augment de l'estatus sanitari a les illes que és una realitat, i aquest augment progressiu ens du que en els propers anys hem d'haver de fer menys coses. També això s'ha ajuntat que en els darrers anys, en els darrers deu, quinze anys, la cabana ramadera ha minvat, no és la que teníem. És a dir, tot suma per passar a un moment allà on se necessita menys estructura per fer les feines que s'han de fer.

Aquí també hi ha un altre factor que hi juga i són les associacions de defensa sanitària. Són associacions fetes pels ramaders, amb una intenció total de treballar damunt la sanitat i també hi havia en allò que són els fonaments d'aquestes associacions han de fer determinades actuacions que tal vegada s'estaven fent per partida doble, pagant per partida doble i aquí hem hagut de filar molt prim i deixar ben clar que les ADS les feines que han de fer les han de fer, que a posta tenen els doblers que tenen assignats damunt el pressupost general de l'Estat i d'aquesta comunitat i que no hi ha motiu per ficar-hi més doblers per fer les mateixes feines.

Tot això ens ha duit a tenir crítiques lògicament, però jo crec que les crítiques estan més fonamentades en les pèrdues de feina que s'estaven fent per part de determinats professionals en un moment donat, que en allò que és la sanitat dels animals.

Per tant, en resum, sí que li he de dir que creim que és suficient la cobertura que estam tenint en aquests moments dins la nostra conselleria, ja sigui a través de la Direcció General de Medi Rural i Marí, ja sigui a través d'IBABSA, per fer front a allò que legalment està establert que hem de fer en cobertura de sanitat animal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Ara en torn de rèplica intervé el Sr. Bonet. Com vostè sap té cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo li reconec la bona feina feta, crec que tots és de justícia que reconeguem la feina feta aquests anys abans i no és per posar-se medalles a un color polític o a un altre, jo crec que és per posar medalles als professionals que han aconseguit que en alguns casos d'aquestes malalties, com vostè ha destacat, s'hagi assolit una prevalença zero.

Vostè ha retret un excés de volum o un excés de contractació, un excés de personal, un sobredimensionament per ventura de les empreses, en aquest cas d'IBABSA, jo no vull entrar en un debat més ample sobre..., és veritat que la Conselleria d'Agricultura disposa d'unes quantes empreses públiques, d'aquest sector públic instrumental que vostè es van comprometre a reduir. Sabem de la reducció important que han fet a l'IBABSA, de la que han començat a fer a SEMILLA, no sé si FOGAIBA la tocaran o no, no és el debat on vull entrar, però bé, si reduïm massa i un dia tenim un problema..., aquestes coses vénen com vénen, vostè ho sap. De vegades no veus venir aquests virus, o aquestes malalties, de vegades són nous, com aquest cas recent que li he explicat, que afortunadament no ha anat a més. I de vegades són vells mals que tornen a revifar. Per tant, què farem? Haurem d'augmentar contractacions i plantilles? No sé, són dos models d'afrontar les contingències que puguin sorgir.

De totes maneres ens queden algunes preguntes, alguns dubtes, és a dir, quan varen decidir acabar amb els contractes, que segons vostè eren dobles, de molts de veterinaris, a la premsa li varen dir que de moment els manescals de la conselleria, d'IBABSA, es farien càrrec dels controls, mentre se renegociaven els contractes a la baixa dels veterinaris. Entenc pel silenci..., això va sortir a la premsa, no n'hem parlat fins ara, entenc que van descartat completament renegociar a la baixa contractes..., deien que fins el març hi hauria una situació de provisionalitat. Jo entenc que aquesta suposada provisionalitat que es va dir fa mesos, s'ha convertit en la situació habitual.

Vostè dóna molt de pes en aquest cas a les ADS, res a dir, si els controls realment funcionen, res a dir si el que fa és eliminar duplicitats. Ara bé, allà on nosaltres sí que hi tenim dir quan parlem de reduccions, la reducció de 22 persones, segons ens consta a una informació que ens va transmetre de les persones acomiadades a l'IBABSA, la informació és de 27 de juliol, per tant, hi pot haver alguna modificació. Entre ells hi havia 3 manescals que hem de restar a aquests manescals que eren els únics que s'encarregaven de fer controls, també hi ha cinc tècnics de laboratoris, m'imagín que no afecta tan directament, però bé, són cinc tècnics de laboratori. I el cas més sagrant és el d'Eivissa. Quants de treballadors disposa IBABSA a l'illa d'Eivissa li vàrem demanar i ens va dir que no hi havia cap treballador a IBABSA, que els serveis d'Eivissa es donaven des de la seu central d'IBABSA a Mallorca. I com pensa seguir prestant els serveis d'IBABSA a l'illa d'Eivissa? La resposta de la conselleria va ser que "se seguiran prestant de la manera més eficaç i eficient". Clar, a nosaltres també ens agradaria saber com es presten de manera més eficaç i més eficient, amb més baix cost segur, allò d'"en lloc de pagar un sou, pagam un bitllet d'avió quan és necessari", però no entenem com es poden prestar uns serveis més eficaços i més eficients sense tenir absolutament ningú de personal a tota l'illa. Jo crec que una de les qüestions bàsiques de qualsevol política a la nostra comunitat autònoma que té aquesta peculiaritat de ser insular i plurinsular, és que hem d'intentar que es doni el mateix servei, amb les mateixes garanties a cada una de les illes. I la nostra preocupació que li transmetem aquí, és que tenim la sensació que Eivissa ha quedat un poc al marge d'això.

Em donarà l'explicació que trobi, però compregui els dubtes i la preocupació que totes aquestes actuacions de la conselleria han causat a aquest diputat, a aquest grup parlamentari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. I ara en torn de contrarèplica i per tancar aquesta pregunta intervé l'Hble. Sr. Company i Bauzá.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Bonet, donam per suposat que els escenaris han canviat i que, efectivament, som en un escenari allà on gràcies a Déu, com molt bé ha dit vostè, després de molts d'anys de fer-hi feina, s'han aconseguit eradicar tot un seguit de malalties i això fa que ens puguem centrar en allò que és la normativa. I la normativa..., bé tots els temes de control sanitari a nivell de la Unió Europea estan fet sempre de forma molt restrictiva. Quan tu passes a un nou estadi, a un nou nivell, un nou escenari, si et permeten en lloc de fer tres controls fer-ne un, és perquè està ben comprovat que amb això se dóna total garantia, sempre deixant clar que el risc zero no existeix.

Clar, és molt important dir..., pot passar això?, pot passar que torni venir la llengua blava?, és a dir, però vendrà tant si tenim 500.000 controls com si en tenim un, si ha de venir, perquè això és un moscardí que vola i que acaba venint aquí.

Què feim nosaltres? Continuem fent controls per detectar per si vengués a un moment donat una malaltia com aquesta. Per moltes escopetes que posàssim i per molts de foners que posàssim a la frontera, a la vorera de la mar no podríem evitar que en un moment donat poguéssim tenir un problema d'aquest tipus.

En el (...), efectivament, l'altre vegada ja en vàrem parlar, dia 3 de maig, nosaltres des d'un primer moment també vàrem fer tot el procediment que se'ns va dir des del ministeri, des de les autoritats sanitàries o en sanitat animal.

És el que s'ha estat fent sempre i es continua fent en totes les malalties que hi ha. Em deia..., no sé si un tema de provisionalitat, el que vàrem fer va ser pensar que crec que és el que s'ha de fer sempre. És a dir, hem de mantenir una estructura adient al que és la realitat que tenim. Si vengués un denou, Déu no ho vulgui, ja veurem com ho afrontam, torera amb el bou, perquè al cap i a la fi és dir anam a contractar de manera externa deu, vint, cinquanta, el que sigui necessari per fer front a allò que fos necessari. El que no crec que estigui bé és haver de mantenir una infraestructura de cent veterinaris, per posar un exemple, si en aquells moments per fer les coses que hem de fer en necessitam deu. Si ve..., si es dona una altra circumstància, bé, ja ho veurem, és un poquet el que ens passa en el tema també de contra incendis, és a dir, mantenim la gent que creim que és necessària i crec que a més els resultats i han estat, ara, si ens n'hagués vengut un com el de València, haguéssim hagut d'ampliar, sense cap dubte, i demanar reforços pertot, que és el que va passar també a Eivissa fa un parell d'anys. Per tant, mai no tot és..., sempre com més me'n donin... ho podríem abastar, però s'ha de mantenir. Per tant, crec que això està equilibrat.

A Eivissa, el sistema des d'IBABSA, efectivament s'ha tancat l'oficina, a Menorca no, a Menorca s'ha reduït una miqueta, hi queden dos veterinaris, però també per una qüestió molt clara i és que la càrrega ramadera d'Eivissa no té res a veure amb la càrrega ramadera de Menorca, però així i tot hi ha un problema al qual haurem d'afrontar algun dia i és que aquí hi ha un BOE de l'any 99 amb unes transferències donades als consells que parla molt clar que en matèria d'agricultura i ramaderia s'inclouen les següents actuacions: "organització, planificació i execució dels programes de sanitat animal. L'execució dels plans de sanejament ramader d'àmbit supra insular regulats i finançats per les disposicions de la Conselleria d'Agricultura de les Illes Balears...", bé, aquí tenim que n'hauré de començar a parlar perquè entre tots hem de començar a ser grans, ho ens tornam majors o no, no? Vull dir amb això que des del Govern es fan encara coses de sanitat animal que són competències dels consells i que ho volem anar fent, però comença a ser hora que comencem a posar-nos tots a lloc.

A Eivissa, el que sí els hem donat ha estat tranquil·litat en..., de fet, ara, en poques setmanes supòs que continuarà desplaçant-se des d'aquí gent per acabar de fer els sanejaments ramaders, però sí que des dels consells d'Eivissa i de Menorca s'ha de començar a agafar, en aquest cas, un poquet de protagonisme -i a Formentera, el mateix- en allò que diuen les seves competències i en les ajudes que puguem fer des d'aquí.

Continuarem mantenint-los una ajuda enguany, acabarem de fer des d'IBABSA amb personal des d'aquí que es trasllada cap allà, idò, els sanejaments que pertoquin. I jo crec que es pot fer de manera tant o més eficaç i sense cap dubte més eficient perquè és emprar els recursos que tenim aquí, els desplaçes, tenim un pagament d'un bitlles, però quan estàs allà fas feina per allò i tornes, que és pel tema de sanejament ramader exclusivament pel que ens hauríem de moure.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company.

1.2) Pregunta RGE núm. 2945/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a liquidació de Carn Illa.

Ara per formular la segona pregunta RGE núm. 2945/12, relativa a liquidació de Carn Illa, intervé el diputat del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Cosme Bonet i Bonet, com sap, per deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Hem acabat parlant de competències i en la pregunta que li presentava ara segurament també en parlarem perquè els escorxadors són competència dels ens locals, com molt bé ens ha recordat en diferents ocasions a través de distintes preguntes, escrites també, que ha formulat aquest diputat a la Conselleria d'Agricultura.

Això no lleva que fins ara el Govern fos el principal soci d'una empresa pública que donava servei a l'escorxador de Palma i amb aquest motiu d'alguna manera cobria des del Govern de les Illes Balears una necessitat, que era mantenir obert l'escorxador de Palma i com hem recordat en altres ocasions que hem pogut parlar d'aquest tema alguna empresa amb una col·laboració públic privada i a més interinstitucional, no?, amb col·laboració de l'Ajuntament de Palma, Govern i distints operadors privats que, a poc a poc, com que la qüestió no ha donat benefici, ha duit a la liquidació de l'empresa pública.

De vegades les preguntes de totes maneres perden actualitat, perquè és clar a aquestes alçades demanar-li quines solucions pensa donar als problemes creats per la liquidació de Carn Illa quan ja estam al procés de fer el concurs i que la gestió de l'escorxador de Palma l'assumeixi algun operador privat..., clar, aquesta pregunta va ser presentada el 24 d'abril del 2012, han passat molts de mesos i han passat moltes coses; entre altres coses ha passat..., s'ha demostrat, pels motius que sigui, que pot explicar si vol o no, que els escorxadors de la part forana han

donat suficient cobertura a les necessitats que hi ha hagut fins ara i si no, expliqui'ns-ho, quin és el problema que hi ha hagut.

Supòs que la solució..., així com està formulada la pregunta em podria dir que és l'adjudicació i que sigui un operador privat qui se n'encarregui, és possible, però mentrestant hi ha hagut una certa provisionalitat que el sector des de distints àmbits i amb veus i portaveus molt diferents ha considerat perjudicial per al sector, no? Llegíem una opinió de la Mesa agrària de Mallorca que deia que el problema és que s'ha tancat l'escorxador de Palma sense que la resta d'instal·lacions estiguin preparades per cobrir-ne les necessitats. Recordaré que vostè ens va dir que no s'improvisava, però la sensació que la resta hem tengut és que sí, que s'improvisava.

La preocupació del sector anava més enllà. ASAJA Balears alertava que el tancament de l'escorxador de Palma suposava una pèrdua mensual de 75.000 euros. Això, si comptam maig, juny, juliol, agost, setembre, si féssim la suma del càlcul que en el seu moment feia ASAJA Balears parlaríem d'una pèrdua de 375.000 euros durant tots aquests mesos, i continua, fins que estigui adjudicat i en ple rendiment el nou escorxador per tant, no sé... si s'ha gestionat de la millor manera possible.

El mateix diari recordava, aquí, que vostè havia dit que no es podria permetre el tancament de l'escorxador de Palma, idò sí, al final el que hem tengut és aquesta.... nosaltres ho definirem com a improvisació perquè no ho podem definir d'altra manera. Crec que avalen la nostra sensació d'improvisació les denúncies i les queixes que hem hagut de saber mitjançant els mitjans o directament d'alguns d'aquests gestors, per part dels gestors dels escorxadors que se n'han hagut de fer càrrec.

Com sabíem aquests dies el pes fonamental l'ha duit Manacor, amb un 65% dels animals, és l'únic que se n'ha pogut fer càrrec del ramat boví, i Felanitx, bé, Inca pràcticament ha fet molt poca cosa, no?

Reclamaven ja fa mesos inversions per millorar les instal·lacions, l'Ajuntament de Manacor feia saber una xifra de 50.000 euros, una xifra rodona, havien augmentat molt la capacitat, el nombre de peces que havien matat, havien hagut d'augmentar els horaris i contractar més matadors. Tot això ens ho contaven, ho hem sabut i tot això ens preocupa. No només això, sinó que han hagut d'assumir el tractament dels residus animals, els ajuntaments, per exemple, han hagut d'enviar els MER a Lleida a un preu de 90 euros, tona més transport i la resta l'han enviat a TIRME a 130 euros/tona. Per tant, tot això és un cost per als ajuntaments que, és clar, crec que el que tocava a la conselleria era donar una mà a aquests ajuntaments.

El que ens hagués agradat sentir, el que ens hagués agradat saber és que durant aquest mesos s'hagués posat una línia d'ajudes per ajudar a millorar i perfeccionar els sistemes tant a Manacor com a Felanitx. De fet, des de la conselleria es fa afirmar que estarien disposats a donar una mà -això entre cometes- i què s'ha fet? La resposta que ens donava vostè dia 3 de maig, aquest tema ens va sortir en motiu d'una altra pregunta, és que tenia molt clar el que havia de fer, però, què ha fet?, nosaltres tenim la sensació que al final no ha donat una mà als ajuntaments, almenys fins a aquest moment.

El 7 de juny debatíem i aprovàvem i acordàvem amb el grup popular...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet, vagi acabant, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

És el final de la meua intervenció, Sr. President. Acordàvem amb el Grup Parlamentari Popular instar-lo a donar una ràpida solució, i el Grup Parlamentari Popular reconeixia precisament en aquesta comissió, en nom del Govern, que el tancament havia afectat el sector.

Per tant, ens hagués agradat conèixer no només el problema que ha generat el tancament durant tots aquests mesos de Carn Illa, sinó les solucions que la conselleria... haver posat damunt la taula per als altres escorxadors. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Li contesta el Sr. Company i Bauzá, per deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Bonet. Efectivament, n'hem parlat algunes vegades, en pla oficial i en pla oficiós quan ens hem trobat, és un assumpte que ens preocupava a tots i que tots des d'un primer moment teníem ben clar que el tancament de l'escorxador de Palma ens duria molts de problemes i que per sortir del pas el de Manacor i el de Felanitx ens podrien servir.

Ho dic perquè la improvisació no hi era, ens ho vàrem estudiar durant una sèrie de mesos i sabíem que per sortir del pas ho podíem mirar. És veritat que hi havia veus que deien -veus interessades, lògicament, en els negocis respectius- que Felanitx i Manacor bastaven per matar tot el que..., o per sacrificar tot el que s'havia de sacrificar. Bé, però darrere de tot sabem també que hi ha els interessos empresarials de cadascuna de les bandes. A l'hora de la veritat també, des d'un primer moment, teníem ben clar que aniríem molt ajustats, molt ajustats i que de fet amb animals, el que deim nosaltres animals grossos -vaques, vedells, cavalls...-, hem tengut un problema enorme, alguns se'n sacrifiquen, encara que pocs, idò que aquí ballàvem molt, molt ajustadets. També és veritat que des de totes les organitzacions professionals agràries se'ns manifestava la importància de mantenir obert l'escorxador de Palma i crec que en això també vàrem coincidir totes les forces polítiques, que és necessari o era necessari i continua essent necessari que estigui obert.

El que hem diu, quines solucions, idò les mateixes, la cosa està ja pràcticament a punt, les solucions que vàrem dir que es donarien eren que traspasaríem el que era la gestió de Carn Illa cap a una empresa privada. Fèiem comptes fer-ho així, una cosa que és tan senzilla dins una empresa privada idò resulta que dins les empreses públiques i dins l'Administració, bé, és complicadíssim. Això si haguessin estat un parell d'empreses privades, totalment i absolutament, haguéssim fet el traspàs d'accions i ja hagués estat. Aquí tenim tots els procediments que tenim, que crec que en algunes ocasions són molt necessaris, etc., però que en altres ocasions el que fan és posar traves i d'aquí supòs que surt aquella dita de *las cosas de palacio van despacio*, no?, i tal vegada hi van massa perquè ens estam autoinfligint, no autoimposant normativa, sinó que ens l'estam autoinfligint en alguns casos.

Ho dic perquè jo com a conseller he patit això a sobre, haver de lluitar contra la mateixa administració per fer entendre que el millor seria no arribar a tancar l'escorxador, sinó fer un traspàs del que era Carn Illa cap a una empresa privada, bé i m'han dit que no, ni parlar-ne. Això ens ha retardat la història. Efectivament, com ha dit vostè aquestes competències són municipals, així figura a les diferents normatives, però des d'un primer moment, no ens hem volgut amagar per la importància que té això per a la ramaderia.

A mi m'agrada recordar sempre d'on venim i, home!, d'on venim és que l'any 2000 es decideix transformar en públic o que una empresa pública, que és Carn Illa, SA, comenci a explotar l'escorxador. Això és el que es decideix l'any 2000, bé, durant el pacte de progrés, el primer pacte de progrés concretament, i s'ha anat evolucionat.

Què ha costat això al Govern, que no tenia competències en aquest tema? Idò, miri, l'any 2004, 700.000 euros pràcticament; l'any 2005, 869; l'any 2006, 758; l'any 2007, 1.051.000 euros; l'any 2008, 1.111.000 euros; l'any 2009, 1.161.000 euros; l'any 2010, 1.161.000 i l'any 2011, 935.000 euros. Això és que s'ha hagut de posar damunt l'esquena el Govern a través de la Conselleria d'Agricultura perquè era la que ho pagava tot, crec que a un error..., des d'un primer moment que ens ve amb el pecat original l'any 2000, però bé, ...

Què deim nosaltres quan entrem? Mirin, no podem continuar així, no pot ser que ens continuï costant una mitjana d'1 milió d'euros aquest escorxador i, per tant, estam disposats -com deia vostè -entre cometes- a donar una mà des de la conselleria perquè creim que l'escorxador de Palma és molt important i és necessari a més, encara que n'hi hagi que diguin que no, que no, a l'hora de la veritat quan estrenys de bon de veres, dius "home!, és necessari, eh?". Bé, podem passar per una temporada d'interinitat o d'estar un poquet així com estam, però n'hem de sortir com més prest millor. Li he reconèixer que m'hagués agradat haver-ne sortit fa un estol de mesos, igual que -n'estic segur- vostè també pensa el mateix.

Bé, però venim d'aquí i deim "no, nosaltres... disposar d'una quantitat molt més baixa que això per donar una mà, sempre i quan també des de l'ajuntament es manifesti que hi ha interès a tenir l'escorxador", així es va manifestar durant aquests darrers mesos, deixant ben clar que les instal·lacions de l'escorxador són de Mercapalma, que dins Mercapalma hi ha l'Ajuntament de Palma i hi ha Mercasa, que aquest conseller ha hagut de fer gestions al més alt nivell, vol dir amb el ministre Arias Cañete i amb el president de Mercasa, perquè ens donassin una mà perquè tampoc no estava molt alineada la cosa, eh?, vull dir que això ha estat una lluita continuada per arribar a poder mantenir l'escorxador dins Mercapalma. I com? Idò explotat per empreses privades. De fet, l'ajuntament juntament amb Mercapalma ha estat el que ha pres les regnes i ha començat a fer tot un procés de selecció que si no hi ha res de nou en pocs dies em diuen que pot estar amb una empresa ja funcionant.

Nosaltres, com a conselleria, estam disposats a donar una mà, juntament amb l'ajuntament, perquè... ho comprenem, que és molt mal de fer passar d'unes pèrdues d'1 milió d'euros a zero, és molt mal de fer, aleshores donem una mà perquè es mantingui un servei que és bàsic amb l'expectativa que des de l'empresa privada es puguin donar les màximes solucions.

Dia 28 de juliol del 2012 Mercapalma va treure on anunci on es deia qui es volia presentar, no es va presentar..., hi va haver dues empreses que varen anar a demanar informació, però cap ni una no es va banyar i cap ni una no en va voler saber res. Dia 16 d'agost, l'Ajuntament de Palma torna fer una segona publicació, tot això a mitjans de comunicació, etc., i diuen que mira, des de les administracions... l'Ajuntament de Palma vol mirar d'ajudar, varen fer una sèrie d'estudis i creien que amb uns 355.000 euros... i ens diuen que ens demanen -avui encara crec que surt en premsa o ahir- col·laboració, sempre els hem dit que estam disposats -en aquell cas perquè parlam d'un escorxador de referència- a donar una mà. I les notícies que tenc és que ara pràcticament estan a la fase final de tramitació i que dins la primera setmana d'octubre la comissió liquidadora de Carn Illa, que encara actua, podria fer el traspàs a aquesta nova empresa que es triï per part de Mercapalma.

Aquest és el procediment que tenim i a partir d'aquí posar una altra vegada en funcionament tot de cara a donar el millor servei a la ramaderia de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Ara en torn de rèplica, Sr. Bonet, té vostè cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. M'ha parlat d'antecedents, però no ho ha dit tot.

Ha recordat el deute pel qual el Govern es va veure obligat a assumir, obligat o va decidir assumir una gestió que havia arribat a tenir aquest dèficit tan important i que es multiplicava cada any i que, per tant, era inassumible. Vull recordar que l'any 2000, ha dit vostè, pacte de progrés, certament, d'acord amb qui tenia la competència, com molt bé ha recordat. Qui tenia la competència municipal, local, tal com ens han insistit cada vegada, era l'Ajuntament de Palma, el batle Sr. Joan

Fageda, ho dic perquè aquí les mans... tots... a vegades oblidam el Sr. Joan Fageda i ens en recordam del conseller d'Agricultura, però crec que en aquells moments va ser la solució unànime amb la qual tothom va estar d'acord, en la qual a més va participar algunes de les empreses privades més significatives del sector a les Illes Balears.

Per tant, crec que en aquest moment no podem fer un retret a la gent que va prendre aquella decisió l'any 2000 perquè es va prendre una decisió d'una gran unanimitat, on hi coincidíem el Partit Popular des de l'Ajuntament de Palma, el Pacte de Progrés al Govern de les Illes Balears i alguns dels empresaris més significatius d'aquest sector en aquest país mitjançant les seves empreses..., supòs que per extreure la mateixa conclusió amb la qual vostè ha acabat la intervenció: per donar el millor servei possible al sector ramader de les Illes Balears.

La liquidació, també hem de recordar per completar aquests antecedents, ja era un acord o que ja estava... que ho tenia ben clar l'anterior junta durant el govern anterior. Per tant en tot això no tenim molt més a dir. Nosaltres criticam la provisionalitat, la interinitat, i les solucions esperarem a veure com funcionen. Nosaltres crec que no tirarem la pedra abans de veure si la cosa funciona o no funciona, evidentment.

Nosaltres hem criticat la provisionalitat i la interinitat que hem vist. Puc entendre totes les dificultats de caire legal que s'hagin trobat, però per ventura ho haurien hagut d'estudiar abans o haver pensat la solució, això és el que jo li he dit, i la solució provisional ha estat Manacor i Felanitx, que han cobert el buit que ha quedat a Palma. Per això jo crec que mereixen, amb les crítiques que s'hagin de fer o no, un cert reconeixement i l'ajuda de la conselleria. Si l'ajuda de la conselleria durant tants d'anys, des de l'any 2000, ha pogut ajudar l'Ajuntament de Palma en la seva competència de la gestió de l'escorxador municipal, també deu poder ajudar, per aquests quatre o cinc mesos, la feina que han fet servint tot Mallorca els escorxadors de Manacor o Felanitx, ajuntaments amb molta menys capacitat pressupostària que la que té l'Ajuntament de Palma, per suposat.

La gran solució que vostès plantegen és la gestió de l'escorxador a través d'una empresa privada, és el seu model, és el que prediquen pertot, però l'empresa privada va allà on hi ha negoci, no va a fer un servei públic. A vegades els serveis públics, i en això és en el que diferim vostès i nosaltres, els serveis públics a vegades costen doblers, perquè a vegades a l'empresa privada no li interessa prestar un servei públic; dubt que trobi una empresa privada que vulgui donar llum, posar fanals a canvi de no res; al final això ho ha d'assumir un ajuntament i pagar l'electricitat, no és vera?

Jo crec que està molt bé que ens recordi que és una competència municipals quan ens parla d'antecedents, i que ho ens recordi quan li feim la pregunta de quines mesures ha pres la conselleria per garantir el servei d'escorxador, i ens fa tot un informe jurídic de l'Advocacia de la CAIB que diu que escorxadors, mercats i llotges centrals són competències (...) locals, i després de tota una sèrie d'antecedents que no citaré pel temps limitat que tenim, conclou que no es troba entre les competències de la comunitat autònoma ni del seu sector instrumental la prestació del servei que ens ocupa de competència clarament local. No obstant l'assenyalat punt, és conscients que el tancament de l'escorxador de Mercapalma,

explotat per Carn Illa, afecta negativament a la ramaderia mallorquina, i per tot això va fixar el següent criteri polític: la dissolució i liquidació de Carn Illa, SA, s'ha de fer de manera que la iniciativa privada en el menor espai de temps possible pugui reiniciar la seva activitat llogant Mercapalma, instal·lacions d'escorxador, cambres frigorífiques, etc., sense cap càrrega o agreujament que pugui tenir el seu origen en l'extinta Carn Illa.

D'acord. Fins aquí tot perfecte. Nosaltres el que posam en dubte és que al final acabam allà on començàvem, que hi haurem de posar doblers: 200.000 euros per part del Govern, segons informacions a la premsa; l'Ajuntament de Palma, 155.000. D'acord, no és un milió d'euros ni són moltes pèrdues, però d'alguna manera és competència local però al mateix temps tornam al fet que necessita l'ajuda de la Conselleria d'Agricultura per mantenir-se. Aquesta iniciativa privada no deu veure el negoci molt clar quan demana ajuda. Per tant aquest sentit, si és necessari ajudar aquesta empresa privada, la que sigui, perquè gestioni l'escorxador de Palma per garantir que estigui obert l'escorxador de Palma, endavant. Nosaltres creim que va en coherència amb el que deim. A vegades un servei públic necessita que les administracions públiques garanteixin que es presti aquest servei públic, i en aquest cas crec que la conselleria fa bé, si és necessari per trobar un operador que ho gestioni, de posar-hi doblers.

Què li demanam? Que si poden trobar 200.000 euros per a l'escorxador de Palma, cerquin també un parell de desenes de mils d'euros per ajudar en els problemes que hagin pogut tenir els escorxadors de Manacor i Felanitx, com a mínim pel trasllat dels residus animals que, com sabem, és un bon problema si no es tracten.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. En torn de contrarèplica intervé ara el Sr. Company, i té vostè cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Estupend, moltes gràcies, Sr. President. Abans no he pensat a dir-li allò dels residus animals, que efectivament som conscients que tenim un problema, i l'altre dia en el ple també li ho vaig comentar; possiblement és que tampoc no ens hem trobat per comentar-ho. Nosaltres quan entràrem ens trobàrem que l'eliminació de residus animals, així com estava muntat, ens costava 292 euros per tona, perquè es duïen a Girona a destruir. Nosaltres aquí vàrem dir que el consell insular tenia una sèrie de competències i que s'havia de començar també a comprometre el Consell de Mallorca amb aquests residus. Vàrem passar de 292 euros que ens trobàrem a 131 euros per tona, que era el preu de tarifa. A partir d'aquí, des de fa un temps cap aquí, els residus només es pagaven ja a 131 euros.

Però a més a més el que varem dir és que s'ha de fer una millor gestió des dels mateixos escorxadors perquè el que feien era enviar molts de residus -supòs que en devem poder parlar-, és a dir, les butzes mateixes sense buidar, etc.; això du molta d'aigua. El que es fa és fer una gestió millor i després només s'han de tractar molt menys volum i molts menys quilos. Això ens du també que s'ha disminuït molt el que s'havia de menester per pagar això.

Però és que ara el pròxim bot és, Sr. Bonet, que és aquí on jo no li he comentat i li ho hauria d'haver comentat, possiblement, o bé, si vostè també m'ho hagués demanat li ho hagués dit, vull dir que ens partirem les culpes entre vostè i jo, passarem, si no hi ha res de nou, que només han de pagar 40 euros per tona. És a dir, venim de 292 que ens trobarem a 40 euros per tona. Això entenc jo que és un gran èxit pel que són els residus que es generin i sobretot pel que suposarà per al compte de resultats dels escorxadors.

Dit això el tema de residus animals està bastant enfocat. Jo no tenc clar si en els escorxadors de Manacor i Felanitx...; el que m'arriba és que, a ells, els agradaria continuar així, i no conec cap empresa, perquè són empreses privades que els duen, amb un suport a Manacor des de l'ajuntament, i també amb un suport a Felanitx de l'ajuntament, perquè realment no està cobrant, o Ramaders Agrupats, que és la que ho explota, no paga ni un euro de lloguer, paga 1 pesseta, que és així com es va fer. I dic això i no voldria que s'entengués negativament, al contrari, crec que el cas de Ramaders Agrupats és un model a seguir, és una empresa que ha tenguut premi nacional pel que fan, etc.; és a dir, jo sempre he bravejat de tenir una empresa com Ramaders Agrupats fent feina a l'escorxador de Felanitx. Però sé cert que tant una com l'altra estan més interessades a continuar així que a aturar. Això vol dir que no tenen pèrdues, d'aqueixa situació d'interinitat que tenim no n'han tret cap pèrdua ni una, perquè si no em demanarien, em forçarien, perquè l'avantatge és que són coneguts, amics fins i tot, i col·laboradors, tant els d'una banda com els de l'altra, meus particulars a nivell professional quan abans estava en altres responsabilitats.

I efectivament, com diu vostè una empresa quan veu que no hi ha negoci, no hi ha negoci. Què ens passa amb allò de l'escorxador de Palma? Idò que, d'unes pèrdues d'1 milió d'euros, jo vull veure quin és l'empresari que és capaç de rebaixar-les a zero. A posta ningú no es presenta; la primera vegada que es diu "qui vol explotar l'escorxador?", ningú no es presenta. Què es fa?, idò una sèrie de feines tècniques per veure realment fins on es podria arribar per veure que qualcú pogués estar interessat, i a posta es diu més o manco de sortir amb unes xifres aproximades a aquells 350.000 euros des de l'ajuntament, que ha fet les corresponents indagacions, i a nosaltres també se'ns ha consultat i, així i tot, jo li he de dir, Sr. Bonet, que el risc d'aqueixa empresa és alt; si hem de posar accions segurament no compraríem accions d'aquestes.

Vull dir que trobar empreses que s'hi vulguin tirar encara és per agrair-los-ho, perquè estam parlant del fet que rebaixaran 650.000 euros de pèrdues que hi havia, si es decideixen finalment a entrar-hi, la qual cosa, bé..., hi ha dubtes de si se li podrà donar una continuïtat així com toca, que és el que nosaltres cercam.

Per tant, en resum jo em centraria en el que dia 7 de juny varen acordar amb una proposició no de llei, en el que diu textualment, crear una solució viable, que aquí jo potser hi afegiria el més estable possible, perquè no hauríem de tenir problemes del que vostè ha dit amb els llums, ara no em surten..., és a dir, tenc una concessió, no em surten els nombres, torn la concessió, etc., no, hauria de ser també el més estable possible per aconseguir que hi hagi un escorxador a Palma, i en aqueixa línia estic totalment d'acord amb el que vau pactar tots els grups polítics en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company.

Idò finalitzat el primer punt de l'ordre del dia agraïm la presència del Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori i dels càrrecs que l'han acompanyat, i demanaria un recés d'almanco dos minuts perquè puguin abandonar la sala i...

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que podem començar, no és ver?

II. Proposició no de llei RGE núm. 6719/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al preu dels hidrocarburs a les Illes Balears.

Idò a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació de la següent proposició no de llei, RGE núm. 6719/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa al preu dels hidrocarburs a les Illes Balears.

I per a la seva defensa, presentada pel grup parlamentari relativa al preu dels hidrocarburs a les Illes Balears, intervé l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló per un temps, com vostè sap, de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta és una proposta que feim davant la realitat d'un problema, el preu dels hidrocarburs aquí, a la nostra comunitat autònoma, molt per damunt de la comunitat autònoma que paga més preu pel que fa referència als hidrocarburs, i a més a més tenim per ajudar a resoldre una llei de règim especial a la nostra comunitat autònoma que ara, davant una situació de finançament de les comunitats autònomes d'estructura institucional que torna estar en plena actualitat, un dels propòsits del Govern actual d'aquesta comunitat autònoma és una nova llei de règim especial, la que haurà d'entrar en vigor l'any 2014, però estaria bé saber quin és el grau de compliment i d'efectivament de la llei de règim

especial que tenim, i aquí anar veient diferents iniciatives que s'enganxen al compliment d'aquesta llei de règim especial, i la veritat és que el balanç és ben pobre, en matèria turística, en matèries diferents, i avui veim que també ho és en el que fa referència a aquest preu dels hidrocarburs.

La Llei de règim especial estableix, i així ho assenyala en el seu preàmbul, que les dimensions de les Illes, el fet insular, i el que fa referència a aquestes dimensions reduïdes, a vegades provoquen mecanismes distorsionadors del mercat i per tant queden distorsionades les normes del lliure mercat o les relacions entre l'oferta i de la demanda, i això genera costos afegits tant per a l'economia com per als ciutadans, i assenyala que una d'aquestes qüestions és el que fa referència al que marca el segon punt de l'article 13 pel que són els hidrocarburs, en el qual s'estableix la possibilitat que es puguin arribar a prendre mesures que tendeixin a aproximar aquests preus a l'aplicació de la mitja estatal.

Com dèiem un informe de l'OCU estableix d'una manera molt clara que la nostra comunitat autònoma té els preus dels hidrocarburs 5 cèntims per damunt la mitjana estatal, i dins la mitjana estatal em poden dir que hi ha el cèntim sanitari del Govern; no hi entra, en aquest debat; hi ha diferents comunitats autònomes que tenen el cèntim sanitari establert, i nosaltres continuem essent la que paga més car, un cèntim més car de la segona comunitat autònoma més cara. I l'impacte d'un cèntim sanitari són 7,2 milions d'euros anuals. Per tant l'esforç econòmic que suposa per a empreses i ciutadans l'afectació d'un cèntim, 7,2 milions d'euros anuals, és el que tenim nosaltres respecte de la segona benzina o diesel més cars de tota Espanya, amb comunitats autònomes que també tenen el cèntim sanitari implantat al màxim com nosaltres.

Per tant, al marge d'aquest debat, descomptant el cèntim sanitari, que és un debat en què no entrem aquí, el preu que nosaltres pagam per les mateixes dimensions del mercat i pels efectes de la insularitat i aquesta distorsió que la mateixa llei de règim especial preveu, evidentment hem d'intentar que aquestes situacions es puguin analitzar i s'hi pugui incidir.

Per tant, clar, 5 cèntims per damunt la mitjana estatal és com un doble cèntim sanitari. Imagina't, si el Govern pretén recaptar per a aquests 4,8 cèntims sanitaris, 36,4 milions d'euros, això per sobre de la mitjana, ho pagam dues vegades, una vegada 36 milions pel cèntim sanitari i 36 milions pel sobrecost sobre la mitjana que la nostra comunitat autònoma paga. Per tant, en aquests moments, en aquests dos anys que tenim per davant que es debatrà tota la nova llei de règim especial estaria bé que fóssim capaços d'establir aquestes comissions mixtes necessàries per intentar ajudar a donar compliment a allò que tenim escrit avui i, evidentment, ser capaços que la pròxima llei estigui més ajustada a la realitat i que, per tant, pugui desenvolupar-se d'una manera molt més a favor dels ciutadans d'aquestes illes que és, en definitiva, el que es pretenia.

Per tant, entenem que les solucions no són fàcils, però sí constatarem d'una manera molt clara que, a més a més, en uns moments tan durs, tan difícils, amb un IVA que ha pujat, amb un preu del combustible elevats, això té un impacte directe sobre la nostra economia, un impacte, repetim, cèntim són 7,2 milions d'euros anuals. Per tant, això només és amb relació a la segona més cara si tenim en compte la mitjana, repetim, si hi ha la diferència del cost que ara patim seria de 36,4 milions d'euros. Per tant, caldria tirar endavant que es treballés de manera conjunta Estat-comunitat autònoma dins aquest àmbit i sobretot en uns moments polítics on el Govern de la nostra comunitat autònoma treballa la nova llei de règim especial, perquè si ha d'entrar en vigor el 2014 s'haurà de treballar i acordar dins l'any 2013, que en un no res començarà i sabem que el temps polític és un temps molt ràpid. Per tant, estaria bé que poguéssim tirar endavant aquesta proposta. Açò és el que plantejàvem i en aquest sentit demanar el suport dels diferents grups polítics.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Ara en el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei constata, una vegada més, el fracàs del règim especial de les Illes Balears, fracàs que va tenir la seva gènesi quan va sortir del Parlament de les Illes Balears amb un contingut i quan va arribar a Madrid va ser absolutament descafeïnat, rebaixat i eliminada bona part dels seus articles, però és que, llavors, del contingut que ha quedat, el compliment ha estat absolutament decebedor. Aquest és un dels aspectes, concretament el dels hidrocarburs, però el de transport de mercaderies o tots, en general, els que fan referència a la insularitat han estat un fracàs.

Ens du també a un altre debat que és el del reconeixement de la insularitat, teòricament la teníem reconeguda, però a la pràctica els avantatges que hauríem de tenir per aquest reconeixement no són tals i la veritat és que en qualsevol comparativa sempre hi sortim pendent, parlem de qüestions que vinguin de la Unió Europea o de qüestions que vinguin de l'Estat. Concretament, els preus dels hidrocarburs, en comparació amb Canàries per exemple, les altres illes de l'Estat espanyol, parlem d'unes diferències de preus abismals.

Per tant, constatar una vegada més que efectivament pagam els hidrocarburs més cars de tot l'Estat, que omplir el dipòsit a les Illes Balears ens costa a tots els ciutadans molt més car, que omplir un dipòsit normal d'un cotxe d'entre quaranta o cinquanta litres parlem que poden ser dos o tres euros més cars que a la península, la diferència amb Canàries encara seria molt més gran, i no només parlem dels particulars també parlem, evidentment, del transportistes, parlem dels professionals.

En definitiva, per tant, avui donarem suport a demanar al Govern de l'Estat a fer efectives aquestes qüestions, però, però creim que aquesta proposició no de llei s'oblida d'una qüestió important, que és responsabilitat del Govern de les Illes Balears de reclamar aquest compliment efectiu d'aquests articles de la Llei de règim especial de les Illes Balears. És el Govern que ha de vetllar pel compliment de la llei, per tant, farem una esmena *in voce* d'un segon punt que seria, instar el Govern de les Illes Balears a vetllar pel compliment de la Llei de règim especial de les Illes Balears i que fos, per tant, el Govern de les Illes Balears que demanàs al Govern de l'Estat el compliment d'aquesta normativa.

Moltes gràcies. Per la resta, evidentment, donarem suport a aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Jaime Fernández, per un temps de deu minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señores y señores diputados. Desde el Grupo Parlamentario Popular compartimos la preocupación por la subida de precios de los hidrocarburos así como que las Islas Baleares sea donde más elevado pueden llegar a ser dichos precios. Entendemos que en un contexto como el actual que atraviesa España se ha de velar por los intereses de los ciudadanos y desde las distintas administraciones públicas se han de tomar medidas de calado real en ellos.

Desde el Grupo Parlamentario Popular entendemos que estos mismos criterios son los que rigen la política que lleva a cabo el Gobierno español, una política que persigue una premisa fundamental que es establecer las bases de la recuperación de este país. Por tanto, respecto al contenido de su iniciativa sumarnos a su preocupación por el sobrecoste sobre ciudadanos y empresas de nuestras islas debido al elevado precio de estos hidrocarburos.

No obstante, indicarle que mientras usted, Sra. Barceló, estaba iniciando el trámite de esta proposición no de ley en este parlamento, a 10 de setiembre, las acciones del Gobierno de España con el ministro de Industria, Energía y Turismo, el Sr. José Manuel Soria, al frente, en días anteriores ya generaba noticias en la prensa diaria con titulares como: "Soria obligará a bajar precios a las petroleras, Industria tomará medidas selectivas para los distribuidores", *La Razón*, 10 de setiembre; "el Gobierno estrecha cercos sobre el precio record de los carburantes", *ABC*, 30 de agosto; "Industria baraja liberalizar las gasolineras en autovías y autopistas", *cincodias.com*, 5 de setiembre. Palabras del ministro, es inasumible que exista un sector donde los precios en vez de ajustarse estén subiendo.

Por tanto, Sra. Barceló, o bien porque el Gobierno de España ya lleva tiempo trabajando buscando una solución a estos precios o bien porque el Sr. Ministro de Industria, Energía y Turismo se enteró que usted iba a introducir esta proposición no de ley en este parlamento, lo que sí está claro es que el Gobierno de España está y sigue trabajando en mirar porque los precios de los hidrocarburos no se eleven de forma descontrolada y sobre todo por velar que esos sobrecostes no repercutan sobre los ciudadanos y las empresas.

Por tanto, Sra. Barceló, votaremos a favor de su proposición no de ley aunque creemos que es redundar más en un trabajo que ya se hace desde el Gobierno de España. No obstante, desde el Grupo Parlamentario Popular celebramos alcanzar acuerdos con el resto de grupos parlamentarios y nos sumamos a las iniciativas del ministro Soria para atajar la problemática y velar por los intereses de los ciudadanos.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fernández. Vol fer ús ara de la paraula per contradiccions, Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, moltes gràcies. D'entrada per agrair el suport del Sr. Barceló, del seu grup, i també evidentment del Grup Popular. Tal vegada ho deixaria aquí per no enredar-ho més, però la veritat és que jo entenc que és difícil, però en aquests moments, malgrat les declaracions d'aquest estiu del Govern de l'Estat i del ministre de Turisme i Energia i també els darrers titulars de principis d'aquest mes ens assenyalaven que continuam pujant, que la benzina, que el gasoli continuen pujant i el 7 de setembre teníem una altra vegada màxims històrics. Jo entenc que ompl titulars la voluntat d'actuar, ara, els mateixos titulars no han donat respostes concretes. És a dir, és una batalla que supòs que encara deu tenir el Govern per intentar controlar aquests preus. Però sí, evidentment per a les Illes aquest concert d'insularitat per a les empreses, per als ciutadans seria molt bo poder fer complir aquest àmbit i, per tant, posar-nos a la mitjana d'aquest preu a nivell estatal. Repetim, som molts recursos econòmics els que entre tots pagam i en aquest sentit agrair el suport i, per tant, esperam i estam a la seva disposició per tot el que sigui ajudar a treballar en aquest sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. LLETRAT:

Accepta la Sra. Barceló modificar els termes de la seva proposta en el sentit indicat pel Sr. Barceló? Hi ha assentiment per tots els grups perquè es pugui produir?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Era d'addició, era un segon punt, no era modificar el primer punt, era afegir un segon punt.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, ens pot repetir el segon punt, per favor?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, el segon punt seria: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a vetllar pel compliment de la Llei de règim especial de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, propòs fer un recés de dos minuts per aclarir aquesta qüestió. Molt bé.

EL SR. PRESIDENT:

Podem considerar que aquesta iniciativa amb aquesta incorporació, queda aprovada per assentiment. Molt bé.

No havent més assumptes a tractar a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Gràcies i bon dia.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS